

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 stycznia

№ 3.

Rok 1934.

TREŚĆ:

KONWENCJA OSIEDLENCZA

- Poz.:** 7—między Polską a Turcją, podpisana w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931 r. 32
 8—Oświadczenie rządowe z dnia 15 grudnia 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji osiedleńczej między Polską a Turcją, podpisanej wraz z protokołem podpisania w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931 r. 37

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 9—Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydane co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych 38
 10—Przemysłu i Handlu z dnia 27 grudnia 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu o częściowej zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 21 stycznia 1932 r. w sprawie ustalania wysokości niektórych morskich opłat portowych 41
 11—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1933 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie lnu i pakul lnianych 41
 12—Skarbu z dnia 30 grudnia 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych 42
 13—Skarbu z dnia 3 stycznia 1934 r. w sprawie przesunięcia na rok 1934 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym. 44
 14—Spraw Wewnętrznych z dnia 8 stycznia 1934 r. o zmianie granic miasta Zamościa w powiecie zamojskim, województwie lubelskim 44

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.:** 15—z dnia 14 października 1933 r. w sprawie przystąpienia Kuby do porozumienia w celu rewizji porozumienia o ujednostajnieniu przepisów leków silnie działających, podpisanego w Brukseli dnia 20 sierpnia 1929 r. 44
 16—z dnia 23 października 1933 r. w sprawie złożenia przez Włochy dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej wskazywania wagi na ciężkich przesyłkach przewożonych na stawkach, przyjętej jako projekt dnia 21 czerwca 1929 r. na XII Sesji Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów, a podpisanej w Genewie dnia 15 sierpnia 1929 r. 45
 17—z dnia 23 października 1933 r. w sprawie ratyfikacji przez Brazylię międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r. 45
 18—z dnia 10 listopada 1933 r. w sprawie ratyfikacji przez Danję międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r. 45
 19—z dnia 16 listopada 1933 r. w sprawie zgłoszenia przystąpienia Palestyny (z wyłączeniem Transjordanii) do konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzonej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. 45
 20—z dnia 16 listopada 1933 r. w sprawie zgłoszenia przystąpienia Palestyny (z wyłączeniem Transjordanii) do Porozumienia Madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. 46
 21—z dnia 20 listopada 1933 r. w sprawie podpisania przez Turcję protokołu, dotyczącego uzyskania mocy obowiązującej przez Międzynarodową Konwencję Opjumową, podpisaną w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. 46

OBWIESZCZENIE MINISTRA

- Poz.:** 22—Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1933 r. w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1933 r. o ustaleniu ilości stanowisk notariuszów i ich siedzib urzędowych 46

7.

KONWENCJA OSIEDLENCZA

między Polską a Turcją, podpisana w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 10 marca 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 326).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwudziestym dziewiątym sierpnia ty-
siąc dziewięćset trzydziestego pierwszego roku zo-
stała podpisana w Ankarze między Rządem Rzeczy-
pospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tureckiej
konwencja osiedleńcza wraz z protokołem podpisa-
nia o następującem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA

osiedleńcza między Polską a Turcją.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z jednej strony

i

PREZYDENT REPUBLIKI TURECKIEJ

z drugiej strony

uznawszy, że dla rozwoju stosunków gospodar-
czych między obu krajami, jako też dla uregulowa-
nia warunków osiedlenia obywateli polskich w Tur-
cji i obywateli tureckich w Polsce—pożytecznem jest
zastąpić konwencję zawartą w Lozannie dnia 23 lip-
ca 1923 r. przez nową konwencję osiedleńczą, mia-
nowali swymi odnośnymi pełnomocnikami a miano-
wicie:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Kazimierza OLSZOWSKIEGO, Ambasadora
Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Rzeczy-
pospolitej Polskiej w Turcji;

Prezydent Republiki Tureckiej:

ZEKÂI Beya, Ministra Obrony Narodowej,

KTÓRZY, po okazaniu sobie wzajemnie swych peł-
nomocnictw uznanych za dobre i w należytej formie,
zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Obywatelom jednej z Wysokich Umawiających
się Stron przysługuje na terytorjum drugiej Strony
prawo osiedlania się, przebywania, wyjazdu i przy-

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention d'Établissement avec un Pro-
tocol de Signature ayant été signée à Ankara le
vingt-neuf août mil neuf cent trente et un entre le
Gouvernement de la République de Pologne et le
Gouvernement de la République Turque, Convention
et Protocol de Signature dont la teneur suit:

CONVENTION

d'Établissement entre la Pologne et la Turquie.

LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

d'une part,

et

LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE

d'autre part,

ayant reconnu que pour développer les relations
économiques entre les deux Pays ainsi que pour
régler les conditions d'établissement des ressortis-
sants polonais en Turquie et des ressortissants turcs
en Pologne il était utile de substituer une nouvelle
Convention d'Établissement à celle qui avait
été conclue à Lausanne le 23 Juillet 1923, ont nommé
pour leurs Plénipotentiaires respectifs, à savoir:

Le Président

de la République de Pologne:

Monsieur Casimir OLSZOWSKI, Ambassadeur Ex-
traordinaire et Plénipotentiaire de la Répu-
blique de Pologne en Turquie;

Le Président

de la République Turque:

ZEKÂI Bey, Ministre de la Défense Nationale;

LESQUELS, après s'être communiqué leurs pleins
pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont con-
venus des dispositions suivantes:

Article I.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties
Contractantes auront sur le territoire de l'autre
Partie, sous réserve des lois et règlements qui y sont

jazdu, przenoszenia się z miejsca na miejsce, a także swobodnego opuszczania tego terytorjum z zastrzeżeniem zastosowania się do ustaw i przepisów obowiązujących lub które będą obowiązywać.

Rozumie się jednak, że postanowienia powyższe nie naruszają w niczem praw przyznanych każdej z Wysokich Umawiających się Stron do normowania imigracji zapomocą ustaw.

Artykuł II.

Każda z Wysokich Umawiających się Stron zastrzeżę sobie prawo zakazania obywatelom drugiej Strony, w drodze zarządzeń indywidualnych, przebywania lub osiedlania się na jej terytorjum lub wysiedlania ich stosując się do ustaw i przepisów obowiązujących w stosunku do wszystkich cudzoziemców.

Artykuł III.

Obywatele jednej z Wysokich Umawiających się Stron będą korzystali na terytorjum drugiej Strony, stosując się do praw i rozporządzeń kraju, z traktowania narodu najbardziej uprzywilejowanego co do prawa posiadania, nabywania, wynajmowania wszelkich ruchomości i nieruchomości i rozporządzania nimi w dowolny sposób przyczem rozumie się, że będą mogli oni nabywać tylko to mienie, nabycie którego przez cudzoziemców jest dopuszczane na zasadzie ustaw krajowych.

W wypadkach przewidzianych w ustępie poprzednim nie będą mogli podlegać podatkom, opłatom lub ciężarom jakiegokolwiek bądź rodzaju innym lub większym aniżeli te, które są lub będą stosowane do krajowców.

Będzie im dozwolone również swobodne wywożenie swego mienia lub wogóle towarów, stosując się do ustaw i przepisów krajowych. Nie będą oni podlegali w tej sprawie żadnemu innemu ograniczeniu, ani żadnym opłatom innym lub większym aniżeli te, którym podlegaliby w podobnych okolicznościach obywatele kraju najbardziej uprzywilejowanego lub któreby się od nich należały.

Artykuł IV.

Obywatele jednej z Wysokich Umawiających się Stron korzystać będą na terytorjum Strony drugiej, stosując się do ustaw i rozporządzeń krajowych z traktowania narodu najbardziej uprzywilejowanego, o ile chodzi o prawo wykonywania handlu, przemysłu, rzemiosł i zawodów, których wykonywanie nie jest lub nie byłoby według prawa krajowego zastrzeżone wyłącznie dla krajowców.

Artykuł V.

Obywatele każdej z Wysokich Umawiających się Stron nie będą płacić na terytorjum Strony drugiej za siebie i za swoje mienie a także za wykonywanie wszelkiego rodzaju handlu, przemysłu, rzemiosła i zawodu żadnego podatku, opłaty lub ciężaru jakiegokolwiek bądź rodzaju innych lub większych aniżeli te, które są pobierane od krajowców bez względu na to na czyj rachunek są one pobierane.

Postanowienia niniejszej konwencji nie stanowią przeszkody do pobierania w danym wypadku

ou seront en vigueur, le droit de s'établir, de séjourner, d'aller, de venir et de circuler ainsi que celui de quitter librement ce territoire.

Il est, toutefois, entendu que les dispositions ci-dessus ne portent aucune atteinte aux droits reconnus à chacune des Hautes Parties Contractantes de réglementer par des lois l'immigration.

Article II.

Chacune des Hautes Parties Contractantes se réserve le droit d'interdire par mesures individuelles aux ressortissants de l'autre Partie de séjourner ou de s'établir sur son territoire ou de les expulser, en se conformant aux lois et règlements en vigueur par rapport à tous les étrangers.

Article III.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Partie, en se conformant aux lois et règlements du pays, du traitement de la nation la plus favorisée en ce qui concerne le droit de posséder, d'acquérir, de louer tous biens meubles et immeubles et d'en disposer de quelque manière que ce soit, étant bien entendu qu'ils ne pourront acquérir que les biens dont l'acquisition par les étrangers est admise en vertu des lois du pays.

Ils ne pourront être assujettis dans les cas prévus à l'alinéa précédent à des impôts, taxes ou charges de quelque nature que ce soit autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront appliqués aux nationaux.

Il leur sera également permis, en se conformant aux lois et règlements du pays, d'exporter librement leurs biens ou leurs marchandises en général. Ils ne seront assujettis en cette matière à aucune autre restriction ni aucun droit autres ou plus élevés que ceux auxquels seraient soumis ou dont seraient redevables, en pareilles circonstances, les ressortissants du pays le plus favorisé.

Article IV.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Partie, en se conformant aux lois et règlements du pays, du traitement de la nation la plus favorisée en ce qui concerne le droit d'exercer le commerce, l'industrie, les métiers et professions dont l'exercice n'est pas ou ne serait pas, suivant la loi du pays, réservé exclusivement aux nationaux.

Article V.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes n'auront à payer, sur le territoire de l'Autre pour leurs personnes et leurs biens ainsi que pour l'exercice de toute sorte de commerce, industrie, métier et profession, aucun impôt, taxe ou charge, de quelque nature que ce soit, autres ou plus élevés que ceux perçus des nationaux sans égard pour le compte de qui ils sont perçus.

Les dispositions de cette Convention ne font pas obstacle à la perception, le cas échéant, des

opłat odnoszących się do pobytu cudzoziemców, jak również do formalności ich rejestracji. Sprawa ta podlegać będzie zasadzie traktowania narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł VI.

Spółki akcyjne i inne spółki handlowe włączając spółki przemysłowe i finansowe, towarzystwa ubezpieczeniowe i transportowe, które mają siedzibę na terytorjum jednej z wysokich Umawiających się Stron, a które istnieją legalnie, zgodnie z ustawodawstwem tej ostatniej, będą uznane przez drugą Stronę, jako istniejące legalnie, o ile nie zdążają do nieuczciwego celu.

Spółki powyższe będą mogły, stosując się do ustaw i przepisów drugiego kraju obowiązujących lub które będą obowiązywać o ile ustawodawstwo tego ostatniego przewiduje obowiązek uzyskania zezwolenia, po otrzymaniu tegoż, osiedlać się na terytorjum tego kraju, zakładać filje, oddziały lub agencje, oraz występować przed sądami jako powód lub strona pozwana.

Działalność tych spółek, założonych zgodnie z ustawodawstwem jednej z Wysokich Umawiających się Stron, o ile odbywa się na terytorjum drugiej, podlegać będzie ustawom i przepisom tejże. Nie będą one traktowane, co do ich działalności, mniej korzystnie aniżeli spółki narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Odnosnie wszystkiego, co się tyczy opieki prawnej i sądowej ich mienia, korzystać będą w drugim kraju, z takiego samego traktowania, jak spółki krajowe.

Spółki jednej z Wysokich Umawiających się Stron, jako też ich filje, oddziały i agencje, nie będą podlegały na terytorjum drugiego kraju, co do cel, opłat i podatków, większemu obciążeniu skarbowemu aniżeli to, któremu podlegają spółki narodu najbardziej uprzywilejowanego. Rozumie się, że będą one obowiązane uiszczać opłaty, należne za otrzymanie aktów koncesyjnych i rejestracyjnych dla spółek cudzoziemskich i składać kaucje, przewidziane przez ustawy. Będą one podlegały świadczeniom lub rekwizycjom wojskowym tylko w tej mierze i na warunkach, przewidzianych dla spółek krajowych.

Co się tyczy podatków od kapitału, dochodów i zysków, każda z Wysokich Umawiających się Stron, będzie opodatkowywała spółki drugiej Strony zależnie od rodzaju podatków, jedynie w stosunku do części aktywów spółki, inwestowanej na jej terytorjum, do majątków jakie te spółki na niem posiadają, do zysków jakie spółki te otrzymują na niem lub do interesów jakie tam prowadzą.

Spółki te będą mogły na tych samych warunkach co spółki narodu najbardziej uprzywilejowanego, stosując się do ustaw kraju nabywać majątek ruchomy wszelkiego rodzaju. Będzie to miało zastosowanie zgodnie z artykułem 3, przy nabywaniu nieruchomości potrzebnych do działalności spółki, rozumiejąc, w tym wypadku, że nabycie nie stanowi samego celu spółki.

taxes afférentes au séjour des étrangers ainsi qu'aux formalités de leur enregistrement. Cette matière sera régie par le traitement de la nation la plus favorisée.

Article VI.

Les sociétés par actions et autres sociétés commerciales, y compris les sociétés industrielles et financières, les compagnies d'assurances et de transport, qui ont leur siège sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes et qui existent régulièrement d'après les lois de cette dernière, seront reconnues par l'autre Partie comme existant régulièrement pourvu qu'elles ne poursuivent pas un but illicite.

Lesdites sociétés pourront, en se conformant aux lois et règlements de l'autre Pays qui sont ou seront en vigueur, et lorsque la législation de celui-ci prévoit l'obligation d'une autorisation, après l'obtention de celle-ci, s'établir sur le territoire de ce Pays, y créer des filiales, succursales ou agences et y ester en justice comme demandeur ou défendeur.

L'activité desdites sociétés constituées sous la législation de l'une des Hautes Parties Contractantes, en tant qu'elle s'exerce sur le territoire de l'Autre, sera soumise aux lois et règlements de Celle-ci. Elles ne seront pas traitées, quant à leur activité, moins favorablement que les sociétés de la nation la plus favorisée.

Pour tout ce qui concerne la protection légale et judiciaire de leurs biens, elles jouiront, dans l'autre Pays, du même traitement que les sociétés nationales.

Les sociétés de l'une des Hautes Parties Contractantes ainsi que leurs filiales, succursales ou agences ne seront pas soumises, sur le territoire de l'autre Pays, en ce qui concerne les droits, taxes et impôts, à une charge fiscale plus élevée que celle supportée par les sociétés de la nation la plus favorisée. Il est entendu qu'elles seront astreintes à acquitter les taxes afférentes à l'obtention des actes d'autorisation et d'enregistrement pour les sociétés étrangères et à déposer les cautionnements prévus par les lois. Elles ne seront soumises à d'autres prestations ou à des réquisitions militaires que dans la mesure et aux conditions prévues pour les sociétés nationales.

En ce qui concerne les impôts calculés sur le capital, le revenu ou les bénéfices, chacune des Hautes Parties Contractantes ne taxera les sociétés de l'Autre, selon la nature des impôts, qu'à raison de la part d'actif social qu'elles ont investie sur son territoire, des biens qu'elles y possèdent, des bénéfices qu'elles y réalisent ou des affaires qu'elles y pratiquent.

Ces sociétés pourront, aux mêmes conditions que celles de la nation la plus favorisée et en se conformant aux lois du pays, acquérir toute sorte de biens mobiliers. Il en sera de même, conformément à l'article 3, pour l'acquisition des biens immeubles nécessaires au fonctionnement de la société, étant entendu, dans ce cas, que l'acquisition n'est pas l'objet même de la société.

Artykuł VII.

Obywatele jednej z Wysokich Umawiających się Stron nie będą podlegać, tak w czasie pokoju, jak w czasie wojny, na terytorjum drugiej Strony, żadnej służbie wojskowej ani żadnej kontrybucji, czyto w gotówce, czy w naturze, przeznaczonej do zastąpienia osobistej służby wojskowej.

Z wyjątkiem świadczeń i rekwizycji nałożonych tak w czasie wojny, jak w czasie pokoju na krajowców, które stosowane będą do obywateli drugiej Strony na takich samych warunkach jak do krajowców za zwrotem odszkodowań przewidzianych przez odnośne ustawodawstwo. Nie będą wymagane od obywateli drugiej Strony żadne inne świadczenia jak tylko te, które stanowią opłatę lub podatek ustanowiony zgodnie z ustawami, na rzecz Państwa lub jego działów administracyjnych. Postanowienie to stosowane będzie również do spółek jednej ze Stron, znajdujących się na terytorjum Strony drugiej.

Obywatele jednej ze Stron zwolnieni będą na terytorjum Strony drugiej od wykonania jakichkolwiek obowiązujących funkcji sądowych, administracyjnych lub komunalnych z wyjątkiem tych wypadków gdy prawo stanowi inaczej.

Obywatele, jak również spółki jednej z Wysokich Umawiających się Stron będą mogli, na terytorjum drugiej Strony, być wywłaszczeni z majątku, lub pozbawieni czasowo prawa użytkowania ich majątków, jedynie dla celów prawnie uznanej użyteczności publicznej i po uprzednim zaplaceniu słusznego odszkodowania, stosownie do procedury, ustalonej przez ustawodawstwo miejscowe.

Artykuł VIII.

Obywatele jednej z Wysokich Umawiających się stron będą mieli, na terytorjum drugiej stosując się do ustaw krajowych, wolny dostęp do sądów, tak w celu ubiegania się o swoje prawa, jako też w celu ich obrony w instancjach sądowych wszystkich stopni, ustanowionych przez prawo. Będą mogli używać we wszystkich instancjach adwokatów i agentów wszystkich klas, upoważnionych przez ustawy krajowe i będą korzystali pod wszystkimi temi względami z tych samych praw i dogodności, które są lub będą udzielone krajowcom. Spółki, wymienione w ustępie pierwszym artykułu VI, będą korzystały, w sprawach sądowych, z tych samych praw, co i obywatele.

Wszelkie kwestje dotyczące kaucji judicatum solvi, bezpłatnej pomocy sądowej, wykonywania wyroków sądowych i doręczania aktów sądowych, zastrzeżone są w specjalnej konwencji, mającej być zawartą między Wysokimi Umawiającymi się Stronami.

Do czasu zawarcia tej konwencji, wszystkie te sprawy regulowane będą przez ustawodawstwo miejscowe.

Artykuł IX.

Rząd Polski, do którego należy prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska, na mocy artykułu 104 Traktatu Wersalskiego i artykułów 2 i 6 konwencji, podpisanej w Paryżu 9 listopa-

Article VII.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes ne seront astreints, en temps de paix comme en temps de guerre, sur le territoire de l'Autre, à aucun service militaire ni à aucune contribution, soit en argent, soit en nature, destinée à tenir lieu du service militaire personnel.

À l'exception des prestations et réquisitions imposées en temps de paix comme en temps de guerre aux ressortissants du pays, qui seront appliquées aux ressortissants de l'autre Partie dans les mêmes conditions qu'aux nationaux et moyennant les indemnités prévues par les législations respectives, il ne sera exigé des ressortissants de l'autre Partie aucune autre prestation que celle constituant une taxe ou impôt établis en vertu des lois au profit de l'État ou de ses divisions administratives. Cette disposition sera également appliquée aux sociétés de l'une des Parties se trouvant sur le territoire de l'Autre.

Les ressortissants de l'une des Parties seront exempts sur le territoire de l'Autre, de l'exercice de n'importe quelle fonction judiciaire, administrative ou communale obligatoire sauf les cas où la loi statuerait autrement.

Les ressortissants ainsi que les sociétés de l'une des Hautes Parties Contractantes ne pourront, sur le territoire de l'Autre, être expropriés de leurs biens, ni privés même temporairement de la jouissance de leurs biens que pour une cause légalement reconnue d'utilité publique et moyennant une juste et préalable indemnité suivant la procédure établie par la législation locale.

Article VIII.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes auront sur le territoire de l'Autre, libre accès aux tribunaux, en se conformant aux lois du pays, tant pour réclamer que pour défendre leurs droits à tous degrés de juridiction établis par la lois. Ils pourront employer dans toutes les instances les avocats et agents de toute classe autorisés par les lois du pays et jouiront sous tous ces rapports des mêmes droits et avantages qui sont ou seront accordés aux nationaux.

Les sociétés mentionnées à l'alinéa premier de l'article VI jouiront en matière judiciaire des mêmes droits que les ressortissants.

Toutes les questions relatives à la caution judicatum solvi, à l'assistance judiciaire gratuite, à l'exécution des jugements et à la communication des actes judiciaires sont réservées à une convention spéciale à conclure entre les Hautes Parties Contractantes.

Jusqu'à la conclusion de cette convention, ces matières seront réglées par la législation locale.

Article IX.

Le Gouvernement polonais, auquel il appartient d'assurer la conduite des affaires extérieures de la Ville Libre de Dantzig en vertu de l'article 104 du Traité de Versailles et des articles 2 et 6 de la

da 1920, między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem, zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest Umawiającą się Stroną w niniejszej konwencji i że przyjmuje ono zobowiązania i nabywa prawa z niej wynikające.

Artykuł X.

Wysokie Umawiające się Strony uznają, że konwencja osiedleńcza, podpisana między Niemcami w Lozannie, 23 lipca 1923 roku, przestanie obowiązywać począwszy od daty wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł XI.

Konwencja niniejsza zawarta jest na trzy lata.

Będzie ona ratyfikowana i wejdzie w życie w trzydzieści dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, która będzie miała miejsce w Warszawie.

O ile konwencja nie zostanie wypowiedziana na dwanaście miesięcy przed jej wygaśnięciem, będzie ona przedłużona w drodze milczącej zgody, przy czym każda ze Stron zastrzega sobie prawo wypowiedzenia jej w każdej chwili, z tem że konwencja wygaśnie w dwanaście miesięcy od chwili wypowiedzenia.

Na dowód czego, wyżej wskazani Pełnomocnicy obu Stron należycie upoważnieni w tym celu, podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją swymi pieczęciami.

Sporządzone w dwóch egzemplarzach w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931.

Olszowski

Zekâi

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

W chwili przystąpienia do podpisania konwencji, Pełnomocnicy zgodzili się na następujące postanowienia:

Do artykułu I.

Postanowienia artykułu pierwszego nie naruszają w niczem stosowania przez jedną z Wysokich Umawiających się Stron do obywateli drugiej, Wysokiej Umawiającej się Strony przepisów, dotyczących cudzoziemców, które są lub będą obowiązujące u tej ostatniej, z zastrzeżeniem stosowania w tym względzie klauzuli narodu największego uprzywilejowania.

Do artykułu IV.

W razie gdyby w przyszłości jedna z Wysokich Umawiających się Stron przyznała obywatelom Państwa trzeciego jakikolwiek przywilej w zakresie wykonywania zawodów i rzemiosł, zastrzeżonych dla jej obywateli, przywilej ten, z wyjątkiem wypadków przyznanych indywidualnie — rozciągnięty zostanie jednocześnie i bez ich żądania na obywateli drugiej Strony.

Strony nie będą mogły powoływać się na klauzulę narodu najbardziej uprzywilejowanego w celu uzyskania przyznania swym obywatelom praw, na-

Convention signée à Paris le 9 novembre 1920 entre la République de Pologne et la Ville Libre de Dantzig, se réserve le droit de déclarer que la Ville Libre est partie contractante de la présente Convention et qu'elle accepte les obligations et acquiert les droits en dérivant.

Article X.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que la Convention d'Établissement signée entre Elles à Lausanne le 23 juillet 1923 cessera de produire ses effets à partir du jour de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article XI.

La présente Convention est conclue pour trois ans.

Elle sera ratifiée et entrera en vigueur trente jours après l'échange des instruments de ratifications qui aura lieu à Varsovie.

Si la présente Convention n'a pas été dénoncée douze mois avant d'arriver à l'expiration, elle sera prorogée par voie de tacite reconduction, chaque Partie se réservant le droit de la dénoncer à tout moment pour lui faire prendre fin douze mois après.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ci-dessus désignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Ankara, le 29 Août 1931.

Olszowski

Zekâi

PROTOCOLE DE SIGNATURE.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, les Plénipotentiaires sont convenus des dispositions suivantes:

Ad. Article I.

Les dispositions de l'article premier ne portent en rien atteinte à l'application par l'une des Hautes Parties Contractantes aux ressortissants de l'autre Haute Partie Contractante des prescriptions concernant les étrangers, qui sont ou seront en vigueur chez la dernière, sous réserve de l'application à cet égard de la clause de la nation la plus favorisée.

Ad. Article IV.

Au cas où à l'avenir l'une des Hautes Parties Contractantes accorderait aux ressortissants d'un tiers État une faveur quelconque en ce qui concerne l'exercice des professions et des métiers réservés à ses nationaux, cette faveur — à l'exception des cas individuellement accordés — sera étendue simultanément et sans demande aux ressortissants de l'autre Partie.

Le traitement de la nation la plus favorisée ne pourra être invoqué pour la reconnaissance au profit des ressortissants d'aucune des Hautes Parties Con-

bytych na mocy aktów międzynarodowych, zawartych przed podpisaniem niniejszej konwencji.

W razie, gdyby nowa ustawa zastrzegająca jakiegokolwiek zawody lub rzemiosła krajowcom przyznała prawa nabyte dla wykonywania tych zawodów lub rzemiosł traktowania narodu najbardziej uprzywilejowanego, przewidziane w ust. I będzie mogło być żądane w stosunku do tych praw nabytych, dla obywateli każdej z Wysokich Umawiających się Stron jedynie wtedy, jeżeli ci obywatele rzeczywiście wykonywali wymienione zawody lub rzemiosła przez przeciąg czasu i na warunkach przewidzianych przez ustawy.

Do artykułu VI.

Wobec postanowień artykułu VI, Wysokie Umawiające się Strony nie zamierzają wyłączać spółek polskich, wykonywujących swe główne transakcje w Turcji od stosowania artykułu XV ustawy tureckiej z dnia 30 listopada 1330 (1914).

Ustęp poprzedni nie odnosi się do filij i oddziałów banków polskich, mających swoją siedzibę w Polsce.

Protokół niniejszy stanowi część integralną konwencji osiedleńczej. Będzie on ratyfikowany wraz z tą konwencją i wejdzie w życie tego samego dnia co i ona.

Ankara, 29 sierpnia 1931.

Olszowski

Zekâi

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją i protokołem podpisania, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są one przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

NA DOWÓD CZEGO, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 31 maja 1932 r.

(—) I. Mościcki

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezesa Rady Ministrów

(—) A. Prystor

Minister Spraw Zagranicznych

(—) August Zaleski

L. S.

tractantes des droits acquis en vertu d'actes internationaux conclus avant la signature de la présente Convention.

Au cas où une nouvelle loi réserverait n'importe quelles professions ou métiers aux nationaux, et reconnaîtrait les droits acquis dans l'exercice desdits professions ou métiers, le traitement de la nation la plus favorisée prévu à l'alinéa I ne pourra être réclaté en regard de ces droits acquis pour les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes que si ces ressortissants ont réellement exercé lesdits professions ou métiers pendant le temps et selon les conditions prévus par la loi.

Ad. Article VI.

Par les dispositions de l'article VI, les Hautes Parties Contractantes n'entendent pas soustraire les sociétés polonaises exerçant leurs opérations principales en Turquie à l'application de l'article XV de la loi turque du 30 novembre 1330 (1914).

Les filiales et les succursales des banques polonaises ayant leurs sièges sociaux en Pologne, ne sont pas visées par l'alinéa précédent.

Le présent Protocole fait partie intégrante de la Convention d'Établissement. Il sera ratifié avec cette Convention et entrera en vigueur le même jour que celle-ci.

Ankara le 29 Août 1931.

Olszowski

Zekâi

Après avoir vu et examiné lesdits Convention et Protocole de Signature, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

EN FOI DE QUOI NOUS avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 31 mai 1932.

(—) I. Mościcki

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres

(—) A. Prystor

Le Ministre des Affaires Étrangères

(—) August Zaleski

L. S.

8.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1933 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji osiedleńczej między Polską a Turcją, podpisanej wraz z protokołem podpisania w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. XI konwencji osiedleńczej między Polską a Turcją, podpisanej wraz z protokołem podpisania w Ankarze, dnia 29 sierpnia 1931 r. dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji wymienione zostały w Warszawie dnia 15 grudnia 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: Beck